

[Johan Asmussen.]

Se, det er jo også en kant, man kan anskue problemet fra, det problem, der drejer sig om den del af borgerne, som har den laveste skatteevne. Det er klart, at netop den kategori af borgere skal behandles med al den imødekommenhed og hensyntagen, det på nogen måde er muligt, men der er i den forbindelse et andet problem end det, om man kan og skal kræve penge af dem; den anden side af sagen, nemlig borgernes ret til igennem en, det være sig nok så beskeden ydelse selv at mærke, have fornemmelsen af, at også de yder noget til samfundet, den side af sagen er efter vor mening ikke helt uden betydning, og der kan være grund til ved behandlingen af lovforslag som dette at tænke en lille smule også over den.

I øvrigt er vi naturligvis enige i, at ajourføringer mange gange skal til; ajourføringer må gennemføres i det omfang, hvori de på grundlag af overvejelser og beregninger viser sig at være sagligt berettigede. Jeg skal ikke bestride, at det, hvis der overhovedet skal en ajourføring til, kan være rigtigt netop med forhøjelsen af personfradraget for forsørgere fra 4.500 kr. til 6.000 kr., men jeg går ud fra, at man under udvalgsarbejdet vil komme lidt nærmere ind på, hvorfor forhøjelsen nu netop skal være $33\frac{1}{3}$ pct. for forsørgere. I samme forbindelse vil man formodentlig også interessere sig noget for, hvorfor forhøjelsen af personfradraget for ikke-forsørgere kun skal være 20 pct., nemlig fra 2.500 kr. til 3.000 kr. Man kan måske sætte et spørgsmålstegn ved, om det er rigtigt, at der skal være den forskel i ajourføringen mellem på den ene side forsørgere og på den anden side ikke-forsørgere. Jeg vil henstille, at man også ofrer den side af sagen nogen opmærksomhed under udvalgsbehandlingen.

Hvad angår bestemmelsen om skattepligt for Grønlandsarbejdere, vil jeg sige, at vi naturligvis kan være enige i, at når en sådan bestemmelse indføres for statsskatten, må der vel ske noget tilsvarende for kommuneskatten, men jeg vil gerne gentage den bemærkning, jeg benyttede lejligheden til at fremkomme med, da vi talte om statsskatten for Grønlandsarbejdere, nemlig at man også dér efter min mening bør ofre det en tanke — om ikke med hen-

blik på den konkrete situation, så på fremtiden — om det ikke snart var på tide, at man i det hele taget fjernede skattefritagelsesreglen for Grønland, ikke for, rent ud sagt, at rage penge ind ad den kant, men tværtimod for at undgå den diskriminering, der ligger i, at personer, som bor i Grønland — og specielt grønlænderne selv — ikke er med til at betale skat, om det så er nok så lidt.

Jeg skal endelig gøre en enkelt lille bemærkning om og også sætte et spørgsmålstegn i forbindelse med det andet forslag, lovforslaget om ændring af folkepensionsbidraget. Efter lovforslaget og dets bemærkninger at dømme synes det jo, som om det er en ren automatisk selvfølge, at det, som der står, ikke må være sådan, at der skal opkræves folkepensionsbidrag hos personer, der ikke skal betale indkomstskat til kommunen. Den ærede foregående ordfører betegnede det, så vidt jeg hørte, som en selvfølge. Jeg vil sætte et lille spørgsmålstegn ved, om det nu er så selvfølgeligt. Det kunne jo godt være, at der var nogen grund til, at selv den, der ikke skal betale kommuneskat, alligevel, jeg havde nær sagt fik lov til at betale et lille kontingent, en lille forsikringspræmie, til folkepensionen. Jeg vil henstille, at man ikke kun betragter det som en ren selvfølge, at det skal være sådan som foreslået, men at man også overvejer problemet ud fra det synspunkt, som jeg her har antydnet.

Diderichsen: Lovforslaget om ændring af lov vedrørende personlig skat til kommunen indeholder to spørgsmål, som foregående ærede ordførere især har beskæftiget sig med, og hvoraf det ene er spørgsmålet om forhøjelse af personfradragene. I liberalt centrum kan vi fuldstændig tiltræde princippet heri, og jeg skal gøre det med tre ganske korte begrundelser.

Den første er, at bundfradraget, der jo blev fastsat i 1961, er blevet udhulet af pristigninger, således at en ajourføring er ganske naturlig og selvfølgelig.

Den anden er, at lovforslaget vil betyde en hjælp for de mindste indkomster, som man har taget for lidt hensyn til i det i øvrigt gode princip, at personlige skatter til kommunen bygger på proportionalsskattesystemet.